

[Socialministeren.]

Derfor foretrak vi altså det forlig, der her var tale om.

Det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen spurgte, hvorfor vi ikke i større udstrækning havde taget hensyn til visse ønsker, der var rejst af partiet venstre med hensyn til mindstebeløbet. Det, der har været min opgave i denne sag, har været at få gennemført en ordning, som alle fire gamle partier kunne stå bagved. Dette synes jeg er lykkes, og det tjener intet formål at underkende værdien heraf. Og det mest interessante er jo, at det mindstebeløb, som folkepensionister kan få udbetalt, er udformet efter venstres repræsentants indstilling i folkeforsikringskommissionen.

Jeg ser også med stor tilfredshed på gennemførelsen af lovforslaget om ændring af forsorgslovens § 282, hvorved der åbnes en videre adgang til at yde hjælp til enker. Som jeg sagde ved min fremsættelse af lovforslaget, måtte man fremfor indførelse af en egentlig enkepensionsordning — i alt fald indtil videre — anse det for rigtigere at søge mulighederne for at yde hjælp til enkerne udvidet ved en udbygning af de lovbestemmelser herom, som gennemførtes ved loven af 30. april 1955. Det er min opfattelse, at denne udbygning af bestemmelsen vil medføre en væsentlig forbedring af enkeres stilling. Ændringen betyder således, at den særlige overgangshjælp ved mandens død også skal kunne ydes til enker, der ikke har børn; og den løbende underholdshjælp, der kan ydes i fortsættelse af overgangshjælpen, vil fremtidig kunne ydes alle kvinder, der bliver enker efter det 50. år, uanset om de har børn. Enlige mødre, herunder enker, der har oppebåret denne løbende underholdshjælp indtil et barns fyldte 18. år, vil endvidere kunne fortsætte med at få hjælp, såfremt de på barnets 18 års fødselsdag er fyldt 45 år. Endelig vil der kunne ydes uddannelseshjælp til enker uden hensyn til, om de har børn. Den heromhandlede hjælp er særhjælp.

Hvorvidt man skal søge gennemført yderligere foranstaltninger til fordel for enkerne, eventuelt gennem indførelse af en egentlig enkepensionsordning, vil herefter blive overvejet i det udvalg, jeg har lovet folketings-

udvalget at nedsætte om dette spørgsmål.

Jeg har tidligere givet udtryk for, at jeg betragter det som et stort fremskridt, at denne lovgivning gennemføres. Det er min overbevisning, at der hermed føjes noget nyt og værdifuldt til den danske sociallovgivning, og jeg vil derfor gerne endnu en gang takke alle, der har medvirket til at gennemføre denne sag til gavn for invaliderne og vore gamle medborgere.

Finansministeren (Kampmann): Der er under forhandlingerne fremsat en række bemærkninger vedrørende dette lovforslags betydning henholdsvis for den private opsparing og den offentlige opsparing; jeg skal imidlertid på dette fremskredne tidspunkt af debatten nøjes med at knytte nogle enkelte kommentarer hertil. Før jeg gør det, vil jeg dog sige, at efter at jeg har hørt debatten her i dag, har jeg ikke det indtryk, at den ordning, der nu gennemføres, giver for meget i retning af at forbedre vilkårene for de ældre. Meget af den kritik, der er fremført mod dette folkepensionsforslag, går jo netop ud på, at man i højere grad burde have udlignet forskellen mellem zonerne, at man i højere grad burde have taget hensyn til dem, der lægger kapital op, og at en afbalancering mellem de forskellige grupper burde have været foretaget på en anden måde. Jeg tager det som udtryk for, at den kompromisløsning, der er truffet, har taget hensyn til de forskellige anskuelser.

Det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen fremførte den betragtning, at dette forslag ikke ville skaffe den fornødne ro omkring disse problemer. Jeg må sige, at jeg ikke rigtig fatter logikken i det ærede medlems betragtning. Det er sådan, som det ærede medlem meget rigtigt gjorde opmærksom på, at der med de nuværende regler for aldersforsørgelse er en væsentlig spænding mellem dem, der modtager aldersrente, dem, der modtager offentlig pension, og dem, der slet ikke får noget. Nu går vi den vej, at vi søger at udligne nogle af disse forskelle. Vi er ikke nået så langt, at vi udligner alle forskelle, men hvorledes vil det ærede medlem kunne tro, at det, hvis vi ikke engang tog dette lille skridt, i højere grad skulle kunne standse den uro, den diskussion, der er om